

12 8 17 / 110

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5.

OSASTO: C32.

ASIA:

Ministeri Gripenbergin raportti
Buenos Aires

7/20 1929.

Valtionarkistosta 8. 8. 1952 annetun asetuksen 5 §:n mukaan on tämä asiakirja palautettava valtionarkistoon viimeistään 4/3 1963. Jos asiakirjaa tarvitaan kauemmin, voidaan laina erityisten syiden sitä vaatiessa uudistaa. Valtionarkistosta lainattuja asiakirjoja ei ole lupa viedä yksityisasuntoon.

Salaaminen, laki n:o 83/1951 §15

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
N:o 4 / 1435 / s. D. 19 29		
2/11-29	9	LT
RYHMÄ	OSASTO	ASIA
5	C32.	

Salainen.

Herra Ministeri,

Käynti Argentiinan Presidentin luona.

Olin vasta lokakuun 5.p:nä 1929 tilaisuudessa jättämään Argentiinan Tasavallan Presidentille kreditiivikirjeeni, vaikka olin saapunut Buenos Airesiin jo syyskuun 17.p:nä. Nykyisen presidentin valtaanastumisen jälkeen käytäntöön otetun tavan mukaan tapahtui ensimmäinen virallinen käyntini hänen luonaan ilman minkäänlaisia juhlamenoja. Täälläisen ulkoasiainministeriön lähettämien esittelijän ministeri Amayan noudettua minut sekä attasheet Sohlman ja Soravuo hotellistani, lähdimme Presidenttinviraston automobiiilissa n.s. Casa Rosadaan, jonne sekä Tasavallan Presidentin että seitsemän ministeriön virkahuoneustot ovat sijoitetut. Melkein heti sinne saavuttuamme saatettiin meidät Presidentin työhuoneeseen, jossa ulkoasiainministerikin, Tri. Horacio B. Oyhanarte, meitä odotti. Ulkoasiainministeriön minulle antamien ohjeiden mukaan esiinnyimme tavallisissa arkipuvuissa.

Argentiinan Tasavallan Presidentti Tri. Hipolito Irigoyen on 78 vuoden ikäinen, voimakasrakenteinen mies, näyttäen todellista ikäänsä paljon nuoremmalta. Ammatiltaan lienee hän kansakoulunopettaja, mutta jo

Herra Hj. J. Procopé,

Suomen Tasavallan Ulkoasiainministeri

y.m. y.m. y.m.

Helsinki.

n. viisikymmentä vuotta sitten lienee hän luopunut tästä ammatista antautuakseen täydellisesti poliittiseen elämään. Hän lienee nykyisen vallassa olevan "radikaalisen" puolueen /"Union Civica radical"/ perustaja ja todellinen johtaja, ja on jo aikaisemmin /1916 - 1922/ toiminut Tasavallan presidenttinä. Vaikkakin Argentiinassa tohtori-arvonimet lienevät yhtä tavalliset kuin maisteri-arvonimet Suomessa, lienee kuitenkin presidentti Irigoyenin tohtorinarvo ulkomaalaista alkuperää. Mikäli luotettavalta taholta olen kuullut lienee nimittäin joku Saksan tšekkiläisen lähetystön virkamies heti maailmansodan päätyttyä Frankfurtin yliopistolta hankkinut hänelle tämän arvonimen jonkinlaiseksi palkkioksi siitä, että Argentiina sodassa pysyi puolueettomana. Huomautettakoon myöskin tämän yhteydessä, etteivät tšekkiläisten poliittisten puolueitten nimitykset vastanne mitään oleellisia sisä-, ulko- taikka kauppapoliittisia ohjelmia. Argentiinassa vielä korkeammassa määrin kuin muissa maissa kiertäneen poliittinen elämä puhtaasti persoonallisia kysymyksiä; se on ennen kaikkea ja miltei yksinomaan taistelua vallasta ja valtion lihapadoista, vaikkakin lienee myönnettävää, että juuri nykyinen presidentti voimiensa mukaan koettaa kohottaa valtiollista toimintaa korkeammalle tasolle ja puhtaampaan ilmakehään. Toinen asia on sitten missä määrin hän on näissä pyrkimyksissään onnistunut. Saanen myöhemmin tilaisuuden palata tähän kysymykseen. Tuntuu kuitenkin siltä, että Presidentti Irigoyenin puolueen toinen nimitys "los personalistas" - kuten sitä vastustavan puolueenkin nimitys "los antipersonalistas" - antaisi oikeamman ja tarkemman käsityksen tämän maan poliittisen elämän todellisesta luonteesta.

Presidentti, joka puhuu yksinomaan espanjaa eikä koskaan liene käynyt Argentiinan ulkopuolella, otti minut erinomaisen ystävällisesti vastaan. Hän lausui minut sydämellisesti tervetulleeksi Argentiinaan ja ilmaisi suuren ilonsa siitä, että Suomi oli päättänyt perustaa lähetystön Buenos Airesiin. Mikäli hän ymmärsi - presidentti jatkoi - olivat Argentiinan ja Suomen historia sekä kansojemme luonteet monessa suhteessa aivan samanlaiset, ehkä etupäässä siinä, että molemmissa maissa elämän reali-

teetit merkitsevät paljon enemmän kuin muodollisuudet. Lausuttuaan nämä tervetuliaissanat kysyi presidentti missä Suomi sijaitsee, johon kysymykseen vastasin, mutta kun presidentti vastauksestani huolimatta jatkuvasti näytti hyvin epävarmalta Suomen maantieteellisen aseman suhteen otin avukseni pienen Euroopan kartan, jonka onneksi olin ottanut mukaani. Keskustelumme jatkuessa presidentti m.m. tiedusteli valmistetaanko Suomessa mitään vientitavaroita sekä teki muitakin kysymyksiä, joista ilmeni täydellinen tietämättömyys Suomen historiasta sekä poliittisista ja taloudellisista oloista. Ulkoasiainministeri tri.Oyhanarte otti häneenkin osaa keskusteluunne esittäen muutamia tietoja Suomen historiasta ja taloudellisesta elämästä, jotka sanasta sanaan vastasivat niitä, joita aikaisemmalla käynnilläni Ulkoasiainministeriössä olin hänelle kertonut.

Noin viidentoista minuutin kuluttua antoi Presidentti minun ymmärtää että keskustelumme oli päättynyt, lausuen vielä kerran ilonsa siitä, että hän oli saanut tilaisuuden lausua Suomen ensimmäisen diplomaattisen edustajan tervetulleeksi Argentiinaan, jonka jälkeen poistuin Presidentin työhuoneesta. Mainittakoon vielä, että Presidentti edellisenä päivänä oli asettanut minun käytettäväkseni aitiensa tšekäläisessä suuresa ja komeassa Colon-teatterissa, huomaavaisuus, josta tietenkin vilpittömästi kiitin häntä. Presidentti vastasi tähän, että "se oli ainoa tapa, jolla hän saattoi osoittaa sympatiaansa Suomen edustajaa kohtaan."

Argentiinan poliittinen tilanne.

Yllä olen verrattain selkkaperäisesti tehnyt selkoa ensimmäisestä keskustelustani Argentiinan tasavallan päämiehen kanssa antaakseni jonkinlaisen käsityksen ei ainoastaan hänen luonteestaan, vaan myös siitä missä määrin Suomea tunnetaan täkäläisessä virallisessa maailmassa. Seuraavassa koetan luoda lyhyen yleiskatsauksen Argentiinan nykyiseen poliittiseen tilanteeseen, vaikkakin olen tietoinen siitä, että kolmen viikon oleskelu maassa sallii tuskin minkään perusteellisemman käsityksen muodostamista. Ymmärtääkseen tämän maan taloudellisen elämän toimintamuotoja sekä niitä voimia, joista nämä riippuvat, on tietenkin välttämätöntä suurin piirtein kuvata taloudellisen toiminnan poliittista ja yhteiskunnallista taustaa.

Kuten Teille, Herra Ministeri, on tunnettua on Argentiina federatiivinen tasavalta, jonka hallitusmuoto ja poliittiset laitokset mitä suurimmassa määrin muistuttavat Pohjois-Amerikan Yhdysvaltojen valtiollista järjestelmää. Presidentti on siis hallituksen todellinen johtaja, tasavallan 8 ministeriä on pikemminkin katsottava hänen yksityisiksi sihteereikseen, mutta hallitusmuodon mukaan on presidentin toimintavapaus monessa suhteessa riippuvainen senaatin suostumuksesta. Vaikkakin hallitusmuoto on presidentin käsiin keskittänyt toimeenpanevan vallan, niin se ei suinkaan tarkoita sitä, että hän toimisi täysin yksinvaltaisesti. Nykyinen presidentti on kuitenkin ainakin käytännössä käsittänyt asemansa siten, että hän tällä hetkellä faktillisesti esiintyy Argentiinan todellisena diktaattorina.

Kaikki tällä puhuttelemani henkilöt ovat yksimieliset siitä, että tri.Irigoyen on vakaumuksellinen epäitsekäs idealisti. Hänelle kuvaavaa on esim. se, että hän kieltäytyy ottamasta vastaan Argentiinan presidentille määrättyä palkkiota /96.000 paperipesoa eli n.1.632.000 Smk./. Toiminnassaan hän epäilemättä tavoittaa ainoastaan valtion parasta, ja hänen pahimmat vastustajansakin myöntävät hänet täydellisen rehelliseksi mieheksi. Mutta - niin väitetään heidän taholtaan - hän ei

ole voinut vapautua siitä käsityksestä, että valtion ja hänen puolueensa edut ovat identtiset. Puolueettomasta ulkomaalaisesta tähystäjäksi tuntuu kuitenkin siltä, ettei tämä väite pidä paikkaansa. Joskin presidentti Irigoyen astuttuaan valtaan viime lokakuun 12.p:nä on virasta eroittanut tuhansia edellisen presidentin tri.Alvearin nimittämiä virkamiehiä ja niiden sijaan määrännyt omia puoluelaisiaan, niin on hän näin menetellen ainoastaan noudattanut Argentiinan poliittisessa elämässä jo aikoja sitten vakiintuneita traditioneja. Olihan presidentti Alvearkin, joka aikaisemmin kuului tri.Irigoyenin omaan puolueeseen ja jonka tämä itse oli määrännyt seuraajakseen, eroittanut lukuisia tämän ensimmäisenä presidenttikautenaan nimittämiä virkamiehiä.

Toiselta puolen tuntuu presidentti Irigoyen olevan sitä mieltä, että hän on ainoa mies koko Argentiinassa, joka ymmärtää mitä valtion todelliset edut vaativat. Minulle on luotettavalta taholta kerrottu presidentti Irigoyenin katsovan Jumalan itse hänelle antaneen tehtäväksi hallita Argentiinaa: niinpä kerrotaan hänen kehoittaneen eri virkoihin nimitettyjä henkilöitä kiittämään Jumalaa, joka viisautessaan on järjestänyt niin, että asianomaiset on voitu nimittää.

Argentiinan poliittisen elämän todellisena asiantuntijana näyttää presidentti Irigoyen ottaneen päämääräkseen hallinnolle ominaisen rahataloudellisen turmeluksen tukahduttamisen. Nojautuen n.70 vuotta vanhaan lakiin, jonka mukaan tasavallan presidentin on hyväksyttävä kaikki eri ministeriöiden ja keskusvirastojen laatimat maksumääräykset, vaatii tri.Irigoyen, ettei pienintäkään summaa saa suorittaa ilman hänen suostumustaan. Tästä on luonnollisesti seurannut täydellinen pysähdys valtiovarojen hoidossa. Presidenttivirastossa odottanee tuhansia /minulle on mainittu numero 11.000, mutta myöskin 20.000/ maksumääräyksiä Presidentin allekirjoitusta. Tämä desorganisointi valtiovarojen alalla on epäilemättä mitä suurimmassa määrin myötävaikuttanut siihen vaikeaan taloudelliseen tilanteeseen, joka tällä hetkellä on havaittavissa Argentiinassa. valtion palveluksessa työskentelevät urakoitsijat ja valtiolle tavaroita toimittaneet kauppiat saavat kuukausimääriä odottaa maksujaan ja tästä seuraa luonnollisesti maksulakkoja, konkursseja ja yleinen malaise.

Mutta presidentin itsevaltaisuudesta ja jättiläisyydestä työtaakasta, hän kun puuttuu kaikkiin hallinnollisiin kysymyksiin, aiheutuu muitakin vakavia epäsuhteellisuksia: tärkeitä avoimia virkoja ei täytetä, vieraiden valtojen tekemät esityksiä ei käsitellä j.n.e. On mennyt niin pitkälle, että presidentti välinpitämättömästi laiminlyö hallitusmuodon määräysten noudattamisen, ennen kaikkea mikäli ne koskevat Senaatin vaikutusvaltaa valtiollisten asiain hoitoon. Tämän johdosta onkin presidentti joutunut ilmiriitaan Senaatin kanssa, jossa hänen puoluelaisensa ovat vähemmistössä.

Toiselta puolen on muistettava, että Argentiinan eduskunta on vanhastaan tunnettu työkelvottomuudestaan, jonka takia ei ole ihmeteltävää, että niin käytännöllinen ja tarmokas valtiomies kuin nykyinen presidentti on katsonut itsensä ainakin moraalisesti oikeutetuksi olemaan kiinnittämättä mitään suurempaa huomiota parlamentin perustuslain takaamiin oikeuksiin. Sanotaan Ruotsin /ja Suomenkin aikaisemman/ historian olevan sen kuninkaiden historiaa, mutta sitä suuremmalla syyllä voitaisiin sanoa Argentiinan historian olevan sen presidenttien historiaa. Että siis esim. nykyinen presidentti ei vielä ole eduskunnalle jättänyt ensi vuoden tulo- ja menoarvioehdotusta, vaikka eduskunnan tämän vuoden istuntokausi jo on päättynyt, on tietenkin seikka, joka antaa opposition lehdistölle ja poliitikoille uutta, tervetullutta aihetta yhä kiivaampiin hyökkäyksiin Tasavallan päämiestä vastaan, mutta mikään "novum" Argentiinan parlamentaarisisessa elämässä se ei suinkaan ole.

Kuvaava tri. Irigoyenin toiminnalle kansansa poliittisena johtajan lienee myöskin se seikka, että hänen henkilökohtaiset sym- ja anti-patiensa mitä suurimmassa määrin vaikuttavat myös hänen ulkopoliittisiin toimenpiteisiinsä. Kuten Argentiinan kansan valtava enemmistö on presidenttikin jyrkästi anti-amerikkalainen, ja valtaan astuttuaan on hän eri tavoin alleviivannut tätä Argentiinan ulkopoliittikan vanhaa tendenssiä. Eräs hänen ensimmäisistä hallitustoimenpiteistään oli Argentiinan Washingtonin suurlähettilään takaisinkutsuminen, eikä sittemmin uutta suurlähettilästä olekaan nimitetty. Päinvastoin on Argentiinan ambassadin henkilökuntaa kerran toisensa jälkeen vähennetty; hiljattain siirrettiin

ambassadineuvos Lontooseen, ja tällä hetkellä toiminee Argentiinan Washingtonin edustus suhteellisen pienellä työvoimalla: yksi sihteeri, joka suorittaa asiainhoitajan tehtävät, ja pari kolme attasheaa. Kuluvana vuonna on Argentiina myöskin useissa tilaisuuksissa kieltäytynyt ottamasta osaa eri kongresseihin, joita Yhdysvaltain hallitus on kutsunut kokoon.

Luonteeltaan ja käytännöllisiltä seurauksiltaan paljon tärkeämpi toimenpide on kuitenkin se sopimus, jonka presidentti Irigoyen hiltajattain lordi D'Abernonin välityksellä solmi Suur-Britannian kanssa ja josta Lähetytö aikaisemmin on lyhyesti Ulkoasiainministeriölle tiedoittanut. Toivon piakkoin voivani palata tähän suurta huomiota herättäneeseen, monessa suhteessa erinomaisen mielenkiintoiseen sopimukseen, jota muuten ei vielä kokonaisuudessaan tunneta. Tämän johdosta ja koska en vielä ole ollut tilaisuudessa seikkaperäisesti perehtymään tähän mutkikkaaseen asiaan, rajoitun tällä hetkellä seuraaviin huomautuksiin. Kuten lienee Teille, Herra Ministeri, tunnettua, oli jo Baldwinin hallitus päättänyt lähettää Argentiinaan Suur-Britannian entisen Berliinin suurlähettilään lordi D'Abernonin johtaman kaupallisen lähetystön tutkimaan mihin käytännöllisiin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä Suur-Britannian Etelä-Amerikan viennin edistämiseksi. Ramsay McDonaldin hallitus vahvisti myöhemmin lordi D'Abernonille annetun tehtävän, ja lähetystö lähti Lontoosta elokuun loppupäivinä. Oleskeltuaan kaksi viikkoa Buenos Airesissa allekirjoitti lordi D'Abernon presidentti Irigoyenin kanssa solmitun sopimuksen, joka ensinmainitun sanojen mukaan oli ei ainoastaan Englantia hyvin tyydyttävä, vaan itse asiassa hämmästyttävä /"not only satisfactory but astonishing"/. Tässä sopimuksessa Argentiinan hallitus sitoutuu² seuraavan vuoden kuluessa Suur-Britanniasta ostamaan rautatietarpeita 8 miljoonan punnan arvosta. Suur-Britannia taasen sitoutuu Argentiinasta ostamaan "through trade channels"/!/ elintarpeita samaan arvoon. Jos otetaan huomioon, että Suur-Britannian vuosituonti Argentiinasta on säännöllisesti ollut noin kolme kertaa sen vientiä sinne suurempi, että Argentiinan valtionrautatiet aikaisemmin ovat esiintyneet ostajina Belgiassa, Ranskassa, Saksassa ja Yhdysvalloissa ja muissakin maissa, mutta että

Argentiina siis nyt on luopunut mahdollisuudesta ostaa halvimmalla, niin sopii kysyä missä määrin tämä sopimus vastaa Argentiinan todellisia etuja. Tiedustellessani Yhdysvaltojen tšekkiläiseltä pääkonsulilta miksi Argentiinan presidentti oli Suur-Britannian kanssa solminut tämänkaltaisen, nähtävästi aivan yksipuolisen sopimuksen, vastasi hän "presidentin tahtoneen antaa jyrkän ilmaisen periaatteellisesti anti-amerikkalaiselle mielialalleen," ja pääkonsulin "selitys" vastaakin kaikkien niiden käsitystä, joiden kanssa olen asiasta keskustellut. En ole ollut tilaisuudessa ottamaan selville miten Yhdysvaltojen yleinen mielipide on suhtautunut tähän symptomaattisesti suurimerkitykselliseen mielenosoitukseen, mutta olen kyllä voinut todeta Pohjois-Amerikan tšekkiläisen edustuksen olevan hyvin katkeramielisen.

Selvää on, ettei lordi D'Abernon kahden viikon oleskelunsa aikana olisi yksin voinut saada tätä tulosta aikaan. Suurin ansio lankeaa tietenkin Suur-Britannian tšekkiläiselle etevälle edustajalle Sir Malcolm Robertsonille - johon presidentin sanotaan olevan suuresti ihastuneen - joka on taitavasti osannut Suur-Britannian taloudellisten pyrkimysten hyväksi käyttää presidentin vastenmielisyyttä ja epäluottamusta Yhdysvaltoja kohtaan. Toiselta puolen on luotettavalta taholta minulle väitetty lordi D'Abernonin tehneen erinomaisen edullisen ja syvän vaikutuksen tri Irigoyeniin, m.m. sen takia, että lordi itse on verrattain vanha mies. Olen maininnut tämän seikan, koska se on niin kuvaava presidentin "persoonalliselle" politiikalle ja niille vaikuttimille, joista se usein riippuu.

Ylläolevassa olen koettanut lyhyesti tehdä selkoa toistaiseksi hankkimistani tiedoista Argentiinan nykyisestä poliittisesta tilanteesta sekä tšekkiläisten olojen kahden viikon oleskelun aikana antamista vaikutelmista. Myöhemmin saanen ehkä tilaisuuden jossain määrin korjata ylläantamaani kuvaa tšekkiläisistä oloista, vaikkakin olen vakuutettu sen ainakin suurin piirtein vastaavan todellisuutta. Suomen intressit Argentiinassa ovat tietenkin yksinomaan kaupallista laatua, mutta ymmärtääkseen niitä olosuhteita, joissa meidän tšekkiläisen diplomaattisen edustuksemme on suoritettava työnsä, on kuitenkin välttämätöntä mahdollisimman perusteellisesti tiedoittaa tämän maan poliittisenkin elämän tapahtumista ja

ja kehityksestä.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, erinomaisen kunnioitukseni
vakuutus.

Ministeri *Leipenberg.* -

12 8 17/IV.

ULKOASIAINMINISTERIÖ

RYHMÄ: 5

OSASTO: 032.

ASIA:

Ministeri Grijzenbergin Majortti
Buenos Aires

28/10 1929.

Valtionarkistosta 8. 8. 1952 annetun asetuksen 5 §:n mukaan on tämä asiakirja palautettava valtionarkistoon viimeistään 4/3 1963.

Jos asiakirjaa tarvitaan kauemmin, voidaan laina erityisten syiden sitä vaatiessa uudistaa. Valtionarkistosta lainattuja asiakirjoja ei ole lupa viedä yksityisasuntoon.

Salainen, laki n:o 83/1951 §15

SUOMEN LÄHETYSTÖ

Buenos Aires, lokakuun 28 p:nä 1929.

No. 50/23.

ULKOASIAINMINISTERIÖ		
No. 5435/ur. 13 29		
257 u. 29. 29	9	LIL
5	58	ASIA
Salainen.		B
Argentina		

Herra Ministeri,

Suomen ja Argentinan välisiin kauppasopimus-
neuvotteluihin ryhtyminen.

Saavuttuani Buenos Airesiin viime syyskuun 17 p:nä ryhdyin viipymättä tutkimaan kauppasopimusneuvottelujen aloittamisen mahdollisuuksia. Tähän mennessä hankkimieni tietojen perusteella olen kuitenkin taipuvainen katsomaan kauppasopimuksen pikaista aikaansaamista miltei mahdottomaksi. Tosin en epäile sitä, että voisin aikaisemmin taikka myöhemmin solmia kauppasopimuksen Argentinan hallituksen kanssa, mutta lienee toivotonta koettaa saada kongressia sitä ratifioimaan, koko sen aika kun kuluu hedelmättömiin sisäpoliittisiin keskusteluihin. Kongressin työteholle kuvaavana esimerkkinä mainittakoon se seikka, että se kuuteen vuoteen ei ole hyväksynyt taikka edes käsitellytkään ainoatakaan hallituksen sille jättämää tulo- ja menoarvioehdotusta, jonka johdosta siis 1923 vuoden budjettia Tasavallan presidentin määräämine muutoksineen ja lisäyksineen tällä hetkellä jatkuvasti pääpiirteissään noudatetaan. Samanlainen kohtalo on niin-

Herra Hj. J. Procopé,

Suomen Tasavallan Ulkoasiainministeri

y.m. y.m. y.m.

Helsinki.

ikään tullut Argentinan hallituksen muiden valtojen kanssa solmimien sopimusten osalle: kongressi ei ole niitä käsitellyt, jonka takia ne ratifioimattomina eivät ole voineet astua voimaan. Niinpä Sveitsin jo 12 p:nä elokuuta 1896 Argentinan kanssa solmimaa kauppasopimusta ei vielä ole ratifioitu yhtä vähän kuin Paraguayn 8 p:nä heinäkuuta 1916 tekemää vastaavaa sopimusta. Viime vuonna solmittiin pari rikollisten luovuttamista ja tapaturmavakuutusta koskevaa ruotsalais-argentinaalaista sopimusta, mutta ei niitäkään ole kongressi tähän mennessä ratifioinut.

Toistaiseksi ovat ainoastaan seuraavat maat sopineet kauppasopimuksia Argentinan kanssa: Bolivia (1868), Brasilia (1856), Italia (1894), Jaappani (1898), Nicaragua (1910), Norja (1885), Paraguay (1916), Persia (1902), Pohjois-Amerikan Yhdysvallat (1853), Ranska (1892), Ruotsi (1885), Saksa (1857), Sveitsi (1896) ja Suur-Britannia (1825). (Nämä tiedot perustuvat tšekäläisen ulkoasiainministeriön antamaan viralliseen ilmoitukseen). Näistä sopimuksista, jotka kaikki ovat ylimalkaisia ystävyys-, kaupp- ja merenkulkusopimuksia, ei Nicaraguan, Paraguayn ja Sveitsin sopimuksia vielä ole ratifioitu.

Silmäänpistävää on, että esim. Tanska jatkuvasti kaipa-
paa kauppasopimusta Argentinan kanssa. Tiedustellekseni Tanskan tšekäläiseltä ministeriltä tri. Monrad-Hansenilta oliko hänen hallituksellaan aikomus koettaa ryhtyä kauppasopimusneuvotteluihin Argentinan kanssa vastasi hän, ettei hänen mielestään kannattaisi tehdä pienintäkään yritystä. Tällä hetkellä on nimittäin, huomautti ministeri, aivan mahdotonta saada mitään aikaan, nykyinen hallitus kun yleensä ulkopoliittisiin kysymyksiin suhtautuu aivan passiivisesti. Presidentillä taasen, joka tämän maan täydellisenä diktaattorina itse puuttuu kaikkiin sisä- ja ulkopoliittisiin asioihin, on niin kauhistuttavan raskas työtaakka, ettei hänen aikansa riittäisi Argentinan politiikan näkökannalta katsoen niin vähäpätöisen asian järjestämiseen.

Keskustellessani Suur-Britannian tšekäläisen suurlä-
hettilään Sir Malcolm Robertsonin kanssa suomalais-argentina-
laisten kauppasopimuksen aikaansaamis-mahdollisuuksista asettui tämä kui-
tenkin vähemmän pessimistiselle kannalle huomauttaen minun pitävän
tässä asiassa kääntyä suoraan Tasavallan Presidentin tri. Irigoyenin
puoleen, koska ei kannattaisi ottaa asiaa puhuttavaksi ulkoasiainmi-
nisterin tri. Oyhanarten kanssa. Tämä mies on nimittäin, kuten
Sir Malcolm formuloi käsityksensä, "aivan mahdoton."

Argentinan tällä hetkellä voimassa olevan tullitarif-
fin mukaan, joka ilmestyi vuonna 1905, sovelletaan ulkomailta tän-
ne tuotuihin tavaroihin melkein yksinomaan advalorem-tullimaksuja,
jotka lasketaan tariffissa eri tavararyhmille määrättyjen arvojen
mukaan. Tariffia ei ole mainitun vuoden jälkeen tarkastettu, mutta
koska tavarain faktilliset arvot ovat monessa suhteessa ja mitä
suurimmassa määrin muuttuneet, on tietenkin ollut pakko muuttaa
tariffin arvolaskelmat (ja siis myöskin tullimaksut). Tämä on ta-
pahtunut siten, että tariffiin sisältyvien tavararyhmien arvot on
kaksi kertaa korotettu 60 ja 20 prosentilla alkuperäisestä arvos-
ta. Koska viimeisten 24 vuoden kuluessa ei ole solmittu mitään
kauppasopimusta, niin tullimaksuja ei ole sopimustietä muutettu.
Ne muutokset importtitavarain tullaamiseen nähden, jotka faktilli-
sesti ovat tapahtuneet, ovat siis rajoittuneet siihen, että hallin-
nollisten toimenpiteiden (asetuksien) kautta tavaroita on siirretty
ryhmästä toiseen. Tullitariffi on sitä paitsi mitä suurimmassa
määrin puutteellinen, tavaroita kun ei ole tarkemmin spesifioitu.
Niinpä tullataan separaattoreita "määrättyä painoa olevat koneet"-
taikka "meijeritarpeet yleensä"- nimikkeiden mukaan, tullinalaiset
koneet luetaan ryhmiin "vähemmän kuin 500 kg. painavat koneet",
"500-1.000 kg. painavat koneet", "yli 1.000 kg. painavat koneet"
j.n.e. Asianomaisella tullivirkamiehellä on siis hyvin laaja toi-
mintavapaus, josta myöskin seuraa, että tšekäläiset taitavat spedi-
töörit löytävät keinoja, joilla vaikuttaa hänen tavarain tulli-

teknillistä ryhmittämistä koskemaan käsitykseensä. Vuosikausia sitten on liikemaailma vaatinut tullitariffin modernisoimista sekä todellisia oloja tarkemmin vastaavaa spesifioimista, mutta tämän asian tyydyttävään ratkaisuun on vielä silmänkantamattoman pitkä matka.

Toiselta puolen ovat kaikki Argentinan kanssa kauppaa harjoittavat valtiot - sekä sopimusvallat että muut - tullimaksuihin nähden aivan samassa asemassa. Jos siis sattuisi, että Suomesta peräisin olevista tavaroista kannettaisiin korkeampia maksuja kuin muista maista tulevista vastaavista tavaroista, niin se ei suinkaan johtuisi siitä, että suomalaiset tavarat olisivat huonommassa asemassa kuin muiden maiden tuotteet, vaan yksinomaan siitä syystä, ettei suomalaisten tavarain importööri ole ollut tilaisuudessa hankkimaan itselleen riittävän taitavaa speditööriä.

Huolimatta siitä mitä yllä olen kunnioittavimmin Teille, Herra Ministeri, esittänyt, olen tietenkin taipuvainen myöntämään kauppasopimuksen solmimisen suotavaksi siinäkin tapauksessa, ettei sitä saada lähitulevaisuudessa ratifioiduksi. Tulen siis sopivassa tilaisuudessa ottamaan asian keskusteltavaksi tšekäläisen Ulkoasiainministerin sekä Tasavallan Presidentin kanssa. Katsoen siihen, että minun n. kymmenen päivän kuluttua on lähdettävä Rio de Janeiroon jättämään krediitvikirjeeni Brasilian presidentille, että todennäköisesti tulen siellä oleskelemaan tämän vuoden loppuun asti sekä että tammi- ja helmikuussa valtiokoneisto täällä kuumuuden takia kokonaan pysähtyneenä, niin luulen voivani vasta ensi maaliskuussa ryhtyä valmistaviin toimenpiteisiin kauppasopimusneuvottelujen aikaansaamiseksi.

Vastaanottakaa, Herra Ministeri, erinomaisen kunnioitukseni vakuutus.

Linpenberg -